

Ἡ κεντρικὴ λεωφόρος τῆς Λιέγης

(Ἐκ τῆς συλλογῆς τοῦ γαλλοελληνικοῦ «Ταχυδρόμου τῆς Ἀνατολῆς».)

καὶ ἐπιτυχεστέρα τῆς περιεχομένης ἐν ταῖς δυοὶ ταύταις μαρτυρίαις τοῦ ἔπους.

Ἀποδεικνυομένης οὕτω τῆς Λευκάδος ὡς τῆς Ὀμηρικῆς Ἰθάκης, ἅτε οὐσίας κατὰ τὴν ἀντίληψιν τῶν ἀρχαίων τῆς δυτικωτάτης τῶν νήσων καὶ ἐγγύτατα τῇ στερεᾷ κειμένης, εἶναι πλέον δυνατὸς καὶ τῶν λοιπῶν νήσων ὁ προσδιορισμὸς. Ἡ Ζάκυνθος διετήρησε μέχρι σήμερον τὸ ὄνομα αὐτῆς. Ὑπολείπεται ἡ διανομὴ τῶν Ὀμηρικῶν ὀνομάτων Δουλιχίου καὶ Σάμης ἐπὶ τῶν σημερινῶν νήσων Κεφαλληνίας καὶ Ἰθάκης. Λαμβάνοντες ὑπ' ὄψιν τὰ περὶ τῶν νήσων τούτων ὑπὸ τοῦ ποιητοῦ λεγόμενα, περὶ μὲν τοῦ Δουλιχίου ὅτι ἦτο πολύπυρον καὶ ποιῆεν (Ὀδυσσ. π, 396) ὅτι ἐξ αὐτοῦ κατήγοντο σχεδὸν τόσοι μνηστῆρες (52) ὅσοι ἐκ τῶν τριῶν ἄλλων νήσων ὁμοῦ (π, 247), περὶ δὲ τῆς Ἰθάκης ὅτι ἦτο νῆδος παιπαλόεσσα (Ὀδυσσ. δ, 671, 845, ο, 29), ὀφείλομεν ν' ἀποδώμεν τὸ μὲν ὄνομα τοῦ Δουλιχίου εἰς τὴν Κεφαλληνίαν. Ἥτις εἶναι σχεδὸν ὀκτάκις μείζων τῆς σημερινῆς Ἰθάκης. τὸ δὲ τῆς Σάμης εἰς τὴν μικρὰν ὄρεινὴν Ἰθάκην, εἰς τὴν ὁποίαν κάλλιστα ἀρμόζει.

Τὴν ὀρθότητα τῆς τοιαύτης διανομῆς τῶν Ὀμηρικῶν ὀνομάτων Δουλιχίου καὶ Σάμης ἐπὶ τῶν δύο τούτων νήσων ἀποδεικνύουσι καὶ τὰ ἑξῆς: ὅτι καὶ ἐν τῇ ἀρχαιότητι παρεδέχοντό τινες ὡς προείρηται, ὀλόκληρον τὴν Κεφαλληνίαν ὡς τὸ Ὀμηρικὸν Δουλιχίον (ὡς ὁ Ἑλλάδικος μνημονεύομενος ὑπὸ Στράβωνος, Βιβλ. Χ, 456), ὅτι οὐ μόνον ἄλλοτε ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς Κεφαλληνίας πόλις καλουμένη Δουλιχίον, κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡσύχιου, ἀλλ' ἔτι καὶ σήμερον ἰσχύει ἐπὶ τῆς βορειανατολικῆς αὐτῆς ἀκτῆς

ναεῖται Δολίχα. Ἀξιοπαρατήρητον προσέτι ὅτι αἱ δύο αὗται νῆσοι Κεφαλληνία καὶ Ἰθάκη κατὰ πάσας τὰς ἐποχὰς ἐσχημάτιζον ἐν ζεύγος νήσων ὡς δὲ κατὰ τὸν μεσαίωνα ἐκαλοῦντο μεγάλην καὶ μικρὰ Κεφαλληνία οὕτω καὶ παρ' Ὀμήρῳ ἀπαντῶσι πάντοτε ἐν στενῷ συνδυασμῷ: Δουλιχίον τε Σάμη τε: Ὅτι οὕτω πρέπει ν' ἀποδοθῶσι τὰ τέσσαρα Ὀμηρικὰ ὀνόματα Ἰθάκη, Δουλιχίον, Σάμη καὶ Ζάκυνθος ἐπὶ τῶν τεσσάρων σημερινῶν νήσων Λευκάδος, Κεφαλληνίας, Ἰθάκης καὶ Ζακύνθου ἀποδείκνυται καὶ ἐξ ἰκανῶν ἄλλων ἐν τῷ ἔπει περιεχομένων μαρτυριῶν, ὧν τινὰς παραθέτει ὁ κ. Dörpfeld.

Ἐν τοῖς χωρίοις τῆς Ὀδυσσ.: φ, 346 καὶ α, 246 ἀναφέρονται αἱ τρεῖς νῆσοι Δουλιχίον, Σάμη καὶ Ζάκυνθος ὁμοῦ ὡς κείμενα ἀπέναντι τῆς Ἠλίδος, ἐν ἀντιθέσει ἐπομένως πρὸς τὴν Ἰθάκην. Ἥτις κεῖται μακρὰν τῆς Ἠλίδος ὄντως δ' αἱ τρεῖς νῆσοι Κεφαλληνία, Ἰθάκη καὶ Ζάκυνθος κεῖνται πλησίον τῆς Ἠλίδος, ἐνῶ ἡ Λευκάς, ἡ κατὰ τὸν κ Dörpfeld Ἰθάκη, κεῖται μακρὰν αὐτῆς, ἀκριβῶς ὡς φαντάζεται τὴν θέσιν τῶν νήσων ὁ ποιητής. Ἐν τῷ Ὀμηρικῷ ἕμνῳ εἰς τὸν Πύθιον Ἀπόλλωνα περιγράφεται ὁ πλοῦς πλοίου διευθυνομένου εἰς Δελφοὺς: ἀναφέρονται δ' αἱ νῆσοι, αἵτινες ἐκ τοῦ πλοίου φαίνονται, ὅτε τοῦτο πλέει παρὰ τὴν ἀκτὴν τῆς Ἠλίδος:

καὶ σφιν ὑπὲρ νεφέων Ἰθάκης τ' ὄρος ἀπὸ πέφαντο
Δουλιχίον τε Σάμη τε καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος.

(οἱχ. 250 καὶ 251).

Ὁ κ. Dörpfeld ἐπικαλεῖται καὶ τὸ χωρίον τοῦτο ὑπὲρ αὐτοῦ. Εἰς μάτην, λέγει, θὰ ἐζητεῖ τις διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἐκ τῆς ἀκτῆς τῆς Ἠλίδος νὰ